

E. Przechrzta

Strumiennie, st. 1a i 1c, gm. Krosno
Odrzańskie, woj. zielonogórskie, AZP
59-10/5a, 5c

Informator Archeologiczny : badania 27, 6-7

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przewiduje się kontynuację badań w niezniszczonej jeszcze części piaskowni.

Łódź-Polesie, st. 11 — patrz: wczesna epoka żelaza

Mielec, st. 16, gm. loco, woj. rzeszowskie — patrz: młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich

Mściszewo, st. 22, gm. Murowana Goślina, woj. poznańskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

**Seredzice, st. 5
gm. Ilża, woj. radomskie**

Uniwersytet Warszawski Instytut Archeologii

Badania prowadzili Janusz Budziszewski i Marcin Bednarz. Kompleks stanowisk kopalniano-pracownianych na wychodni krzemienia czekoladowego. Paleolit środkowy i górny.

* Literatura: *Najważniejsze odkrycia...*, s. 7–10.

**Strumiennie, st. 1a i 1c
gm. Krosno Odrzańskie, woj.
zielonogórskie
AZP 59-10/5a, 5c**

Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Świdnicy k. Zielonej Góry

Badania prowadziła mgr E. Przechrta. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Świdnicy. Pierwszy sezon badań. Obozowisko schyłkowopaleolityczne. Ślady osadnictwa neolitycznego, k. lużyckiej, z późnego okresu lateńskiego i wczesnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko 1 (1b) w Strumiennie było wielokrotnie badane w ubiegłych latach przez L. Koconia i J. M. Burdukiewicza i zostało opracowane pod względem geologii, gleb oraz palynologii.

W 1993 r., po rekonesansie, który pozwolił ustalić powierzchniowo skupiska krzemieni, przeprowadzono badania wykopaliskowe na st. 1a i 1c. Stanowisko 1a położone jest na części parabolicznej wydmy, po zachodniej stronie drogi ze Strumienna nad Odrę, ok. 350 m na północ od wsi. Stanowisko zajmuje niewielką wydmy położoną ok. 400 m na północ od zabudowań Strumienna, po zachodniej stronie wspomnianej drogi.

Założono 3 wykopy o łącznej powierzchni ok. 138 m². Pozytkano z nich 2456 krzemieni. Dwa wykopy, I ze st. 1a i I ze st. 1c, zostały zakończone, natomiast wykop II ze st. 1c wyeksplorowano tylko do głębokości 1,3 m, ze względu na niewystarczające środki finansowe. Wykop ten zabezpieczono folią i zasypano.

Wykop I ze st. 1a dostarczył tylko 99 krzemieni, w tym kilkanaście narzędzi i 3 rdzenie. Materiał ten zalegał w warstwie ornej i tuż pod nią. Nie zaobserwowano żadnych skupisk. Być może jest to pozostałość po rozwleczonym głęboką orką skupisku położonym w wyższych partiach wydmy.

Z wykopu I na st. 1c pozyskano 759 artefaktów, w tym 12 rdzeni i 129 narzędzi. Narzędzia reprezentowane są głównie przez rylce i drapacze krótkie. Drapacze często mają retuszowane boki lub trzonki. Znaleziono też 2 liściaki: lingbijski i 1 fragm. ahrensburckiego. Artefakty tworzyły 2 skupiska: w zachodniej i północno-wschodniej części wykopu. Materiał krzemienisty zalegał najintensywniej na głębokości 0,6–0,9 m. W partiach przypowierzchniowych znaleziono kilka narzędzi mezolitycznych oraz dużą ilość ceramiki kultury lużyckiej i ceramiki datowanej na późny okres lateński i wczesny okres wpływów rzymskich.

Wykop II na st. 1c dostarczył najbogatszego materiału krzemiennego — 1598 sztuk, w tym wyróżniono 27 rdzeni oraz 316 narzędzi. Najbardziej liczebną grupą narzędzi są drapacze, najczęściej krótkie, z retuszem boków lub trzonkiem. Zdarzają się też okazy podwójne. Drugą grupą są ryłce. Znaleziono 5 liściaków ahrensburkskich. Artefakty z wykopu tworzą jedno duże skupisko. Najintensywniej wystąpiły na głębokości 0,6–1,28 m. Z partii przypowierzchniowych pochodzi duża ilość ceramiki, głównie z późnego okresu lateńskiego i wczesnego okresu wpływów rzymskich, oraz kilka narzędzi o charakterze mezolitycznym. Ponadto wystąpiły 2 obiekty. Obiekt nr 1 zawierał w spągu 2 narzędzia neolityczne, tzw. motyki kultur wstęgowych. Obiekt nr 2, który wiązać należy z osadnictwem schyłkowopaleolitycznym zawierał 27 drobnych wiórków i odlupków. Materiał krzemienny wstępnie określić można jako zespół z liściakami.

Badania na st. 1c będą kontynuowane w następnym sezonie.

Strzegowa, Skała Biśnik
gm. Wólbram, woj. katowickie
AZP 94-54/—

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził K. Cyrek przy współudziale T. Madeyskiej, M. Cyrek i B. Muzolfa. Finansowane przez Zarząd Jurajskich Parków Krajobrazowych w Dąbrowie Górniczej. Trzeci sezon badań. Osadnictwo z paleolitu środkowego.

Prace polegały na pogłębieniu ubiegłorocznego wykopu pod nawisem skalnym w celu wyeksplorowania całego namuliska i dotarcia do skalnego podłoża. Cel ten został osiągnięty na głębokości od 480 do 540 cm od powierzchni.

Namulisko tworzyły zróżnicowane kolorystycznie piaszczysto-pylaste gliny z domieszką w różnym stopniu obtoczonego i nadwietrzonego gruzu. W odsłoniętych warstwach naturalnych wystąpiły trzy kolejne zespoły zabytków o środkowo- i dolnopaleolitycznych cechach kulturowych. Na skutek wtórnego zaburzenia stratygrafii naturalnej, niektóre zabytki zostały przemieszczone ze swoich pierwotnych sedymentów do sąsiednich. Utrudnia to precyzyjne wydzielenie poszczególnych zespołów kulturowych. Również dokładniejsze określenie ich chronologii będzie możliwe dopiero po ukończeniu badań sedymentologicznych. Na razie można jedynie stwierdzić, że mamy tu do czynienia z okresem ostatniego interglacjału.

W jednym z poziomów zaobserwowano niewielkie (o śr. do 30 cm) skupiska węgielków drzewnych w towarzystwie m.in. spękanych termicznie artefaktów.

Oprócz 118. zabytków krzemiennych (w tym 70 form retuszowanych) znaleziono kilkadziesiąt fragm. kości zwierzęcych, wśród których należy wyróżnić 2 kościane narzędzia dłutowate i kilka innych okazów ze śladami intencjonalnej obróbki.

Badania będą kontynuowane.